

ΑΙΝΙΓΜΑ

Πέρτε: καὶ σηκόνεται:
κλαίει καὶ γέλεται,
νέυται κάποιο γένεται;
καὶ κατρακεύσεται;
καὶ ἀκριθεταις ὄρυξ.
ἢ Κρονίου, εἰς τὸ μαγγ,
καὶ τοῖς αὐτὸν πολεμεῖ
μὴ συνθέται, μὲν διὰ ταχὺ;
Πισσιδάρης δραστερωτεσσα
γεινεταινεν ἡγείνεται,
καὶ πάντων οὐτερότεσσα
διὰ ἐγερθεν πατένεν
ὑρνοτερεται τῇ δέξα τοι;
Καὶ κονηγμόν σετιτάκη
θεταν ἀγροπολέτου,
πλουτίζει μὲν γεινεται
τὸ κρατος τῶν πεινάντων;
— Μακάριος; ἢ λοιξ τοι!

JUDAS ERRANT

ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

κάπιοι προγράμματος. Σὺ δὲν ἀπατώμεθα, θυ-
σηθήτης εἰς τὸ Δηλιγιάνην; δεῖται ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρ-
χήν. Καὶ η μὴ ἐρχεταιρή τοῦ προγράμματος αὐ-
τοῦ ἀνάγκης τὸν εἰς Λυκοπότην νὰ παρατηθῇ.
Δέν εἰναι;

Φυντασθῆτε τῷρα τὸ θὲ συνέδεταις οὐ καὶ οἱ
ἄλλοι; Γηποργοὶ ἔργουσι τὸν εἰς Λυκοπότην.

“Ο κ. Κυριουλᾶς, αἴριντε, θὰ τοῦ ἔλεγε;

— “Μπετζένης; θὰ τὸ ουτερότητης τὰ νέα
Πρωτοδικεῖα καὶ δὲν τὰ κατέργησες. Παρατούμαι!

“Ο κ. Μακρομιγάλης;

— Τὸ πρόγραμμά μας περιέχει τὸν κατάργη-
των τῶν νέων Νομού. Δέν μας συμφέρει νὰ τοὺς
κατέργαστομεν καὶ παρατεθμαί.

“Ολ’ οἱ Γηποργοὶ θὰ είχαν ένα λόγον νὰ πα-
ρατηθοῦν, μὴ ἐρχεταιρέουσι οὔτε αὐτοῦ τοῦ εἰς Δη-
λιγιάνην, δὲ ποὺς θυσιγένη εἰς τὸν έσωτόν του
οίκοιοικές καὶ ἀδυνατεῖ νὰ τὰς προγραμματοποιήσῃ
σύμερον.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΕΝΑ ΑΝΑΣΤΕΝΑΓΜΑ

Εἶναι πολὺ μικρὴ η χωνὴ μοι για νὰ ἀκουστῇ
ἐκεῖ ποὺ πρέπει, εἶναι πολὺ ἀδύνατη, δέστε νὰ μπο-

ρέσῃ νὰ φτάσῃ στάφτια κεινόνε ποὺ ἔχουνε στὰ χέ-
ρια τους τὴν τύχην τοῦ τόπου μας καὶ νέδηρη ἵστη
μέσα μιὰ ἀκρότητα μὲν νοιάθουμε πῶς δὲ μποροῦμε
παρὰ κάτι νὰ γράψουμε κάτι ποὺ θυγάνει ἀπ’ τὴν
πληκτωμένη, μέσ’ τὴν ἀνάπτυξη της, καρδιά μας, ἐν
ἀναστέναγμα ποὺ φωνάζει πῶς δὲν κοιμούμαστε
καὶ πῶς ἔχουμε συνέδησι τῆς καταστροφῆς μας.

Ιωρεθήκαμε πλην! 12—13 γρόνια τώρα, ποὺ
σπύτε μεγαλώνει καὶ μᾶς δίνει τὸν παχύσανε ἰστιο
του ἡ πλάτανος, ἐμεῖς δχι μονάχα ἰστιο, δχι μο-
νάχα παρὰ δὲ μποροῦμε νὰ δώσωμε στὴν κοινωνία
ποὺ πρόκειται νὰ βρυδοῦμε, ἀλλὰ βραχίνουμε καὶ πα-
τάζεσθαι σὰν ἐκεῖνο τὸ δεντράκι ποὺ ἔψητε ἡ πολὺ²
κοποῦ.

Ποιός ἂπο τοὺς ποὺ πρέπει ἐσκέφτηκε ἀκό-
μα μὲ τὰ σιντά του ποὺς ὑπάρχουμε καὶ στὴν Ηλ-
ιάδη χτίρια ποὺ τὰ λένε «Ἐπικαιδευτήρια» καὶ
πῶς οὐτε μέσα είνε κλεισμένη ἡ καρδιά τοῦ τόπου
μας γιὰ ηγετηρής καὶ νὰ φωτιστῇ, καὶ πῶς αὐτὰ
ὅπως λειτουργῆνε δέν είναι «Ἐπικαιδευτήρια» ἀλλὰ
«πανασκοτιστήρια». μέσα στὴν ἑποῖα καταστρέφεται
τὸ πραχτικὸ μυχλὸ καὶ σύνεντεται τὸ αἰστημα;

Καὶ βέβαια, τί ἀλλο μπορεῖ νὰ γένη οὐτε μέσα
ἀρρύν πολεμῆμε νὰ ξερίζωμούμε δι, τι ἀθῶ καὶ κελὸ
ἐμάθωμε σπῆται μας μὲ τὴ γλωσσα μας σπουδάζο-
τας τὴν καθηρέμουσα καὶ τοσκίζοντας τὸ μυχλὸ μας
πῶς νὰ μάθωμε νὰ ἔπιγοῦμε Πλάτωνα καὶ Δημο-
σθένη, νὰ ἔγραψῃς μόνο! δχι νὰ ἔννοοῦμε, Θεός

οὐλάζῃ ποὺ μᾶς μένει καρδίας γιὰ τέτοια πραμματα;
Τί πραχτικὸ μαθαίνει κανένας μας μέσα σκύτα τὰ
«Ἐπικαιδευτήρια»; Ποιός; «Ἄς εὐρεθῆ ἔνας ποὺ
μονάχα ἀπὸ σᾶς ἔμαθε μάσα στὸ Γυμνάσιο νὰ μπορῇ
νὰ κάμη διὸ ἀράδες γράμματα γιὰ δηποτε δου-
λειά!» Άς εὐρεθῆ ἔνας ποὺ νὰ πιστεύῃ τὸ Θεό του
ἀληθηνό! «Ἔνας ποὺ νὰ ἔχῃ μάθει μέσα στὸ Γυ-
μνάσιο τὰ Γκληικὰ ποὺ διδάσκεται τέσσαρα χρόνια!
Ἔνας τέλος πάντων ποὺ ἔπειτα ἀπὸ τότες ψηλές
μαθηματικές, νὰ μπορῇ γιωρίς νὰ σκουντάζῃ νὰ
κάμη μιὰ διάκρισι!

Κανένας δὲ δρίσκεται, μὰ κανένας; ἀπ’ στους
ἔγώ τούληγεστο ἔγγνόριστα καὶ ἔγγνόριστα πολλοὺς σὲ
δύο Γυμνάσια ποὺ ἔμεινα.

Καὶ ἔπειτα τί περιμένετε ἀπὸ τοὺς μαθαίνετε, τί-
ποτε ἀλλο—γιατίτο είμαστε καλοί. Καὶ σ’ ὅλα αὐτὰ
ποιὸς οταίσι; ποιὸς φταίσι;... φταίμες ἐμεῖς ποὺ δὲ
φροντίζουμε νὰ γίνουμε λοῦστροι παρὰ κλεισμάστε
μέστα σκύτα τὰ «πανασκοτιστήρια» γιὰ νὰ φωτι-
στούμε (!!)

ΕΛΛΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΟΥ

22

θυματμοῦ, καὶ τοῦ ὑποίου ἡ ζωτερά καὶ ἐκφραστική φύσιο
γνωμῆς τὴν είχεν ἔκουσιας ἀλκύντη.

Εἴχε παρέλθη ὁδῶς κακοτεσσα καρδίας δις ἡγείληθη δὲ
οὐ διδέστε ἐπὶ τίνος; Ελληνικοῦ θωρηκτοῦ, δρυδούντος εἰς
τὸν λιμένα, μέρος γιορδ., δὲ σίκοτενει της ἐνεκκ γνω-
ριμίας πρὸς τὸν Ελληνα πρόξενον προτεκτήθη ἐκ τῶν
πρώτων.

Ἐνεδυμεῖτο ἀκόμη τὴν γχάρην τῆς διότι ἦτο ὁ πρῶτος
ἐπὶ πλοίου γιορδ.; εἰς τὸν ὄποιον δὲ παρευεστόκετο.

Αἱ ἀτμακατοι ἀσθματίνουσαι μετέφερον ταχὺστα τοὺς
κακλημένους εἰς τὰ μελανὴ πλευρὴ τοῦ θωρηκτοῦ, ὅπου
ἀξιωματικοὶ ἐν στολῇ ἀνέμενον εἰς τὸ ἀκρον τῆς κλίμακος
νὰ τοὺς ὑπεδειχθοῦν καὶ τοὺς ὑπεδογήθουν εἰς τὴν ἀνά-
θεσιν.

Ποία δύμας ὑπῆρξεν ἡ ἐκπλήξεις της, δεῖται εἰς τὸν νεα-
στὸν ἀξιωματικὸν δέστις πρόστεινε τὴν γχάρην ένα τὴν ὑπο-
θυγέλητην, ἀνεγνώρισε τὸν μελαγχολικὸν νέον δέστις τὴν
παρετήρητος τότον προσεκτικὸς εἰς τοὺς περιπάτους τοῦ
Ιωαδό.

“Η μικρά της καρδία ἐσκέφτησεν ἐκ γαρζῆς.

Καὶ ἐκεῖνος κατὰ τὸ διάτημα τοῦ γιορδοῦ ὑμίλησε,
τῆς εἶπε πολλὰ φρεάτα πράγματα τοῦ παρελθόντος πλέον
αὐτοῦ καρδοῦ, περιέγραψε τὴν ζωήν της θαλίσσης, τὰ
μακρονὰ μέρη ἀπὸ τῶν ὑποίουν ἥργοντα, τὰ φλιόλοντα
παράλια τῆς πατρίδος του, ἐκεῖνη δὲ ἀρέση εἰς τὴν γο-
τεῖαν τῆς φωνῆς του θαυματίζομένη καὶ εύτυχη.. Εἴ/ε

Αὐτὴ τὴν σταλικὴ, ἀγαπητὲ «Νουμᾶ», σοῦ στέλνω
μόνη ἀπ’ τὸ πολὺ φαρμάκι ποῦ ἔλει ἡ καρδιά μου
κι’ δὲν μποροῦσε αὐτὴ μονάχη νὰ γίνη ἀφορητὴ μια-
νοῦ μεγάλου πολέμου, πόσα στήθια δὲν ἔθελε ξαν-
σάνουσε!

Κέρκυρα

“Ενα θύμα

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Λιλέα Μαργαριτῶν Δέν ἔχουν δίκαιον ὅποι
έξακολουθοῦν νὰ κατακρίνουν τὸν μετατραπήν τοῦ «Αρ-
γιτσιδηρουργοῦ» διοτι ἐσφρέσε εἰς ἔναν ἐπὸ τοῦ ζημιας τοῦ
δράκοτας πανταχόν: ἔχεις 250 γιλ. ρράγματα. Νομίζεται
πότις δὲν ἔμπορει νὰ ἔχῃ τότηρι ἔξιν ἔνα παντελόν: τὸ δι-
ποίον νὰ είναι φαρμάκι μὲ γραυτὴν κλιστήν καὶ νὰ περικο-
μεῖται μὲ κουμπιά διαμαντένια καὶ μὲ φιλέσι ἀπὸ σουα-
πίνια καὶ ἀπό... μεταφραστικούς μαργαρίτες; — Πότου
ἴσφελής, πού είσθε νὰ παχαζενεύσετε, κ. Αθηναϊδή, διάτι
ένας ἀπὸ τοὺς λαγίους μας ἀνομολογεῖ ἐνυπογράψως δι-
δὲν ἀναγνωρίζει κανέναν “Ελλήνα δεσμωτικὸν ποιητήν
καὶ κανέναν ἡθογράφον ἀπὸ τὴν ἀνεξαρτησίας μέρη: τίμε-
ρον! Λησμονεῖται διτι έγινε γράψει ὁ ίδιος καὶ δούκατος καὶ
ήθιογράφες καὶ συνεπῶς ἔχεισεται ἡρωτικός γιὰ νὰ παρα-
χωρήσῃ εἰς τὸν θέλλον θέτην δια τὴν ἀπίγραφην θέσην δια
τῆς ἐργασίας του κατέκτητης; — Όσον ἀφορᾷ τὸν διάλογον δα-
σονοστερή, τυνάδελφόν του, ὁ ὑπὸτος ἔμαζες διληγ. τυεδη-
τὴν σύγγραφον φιλολογικήν σεβούραν γιὰ τὴν ἐπροστα-
τευσης μὲ τὸ περικλεῖς δονιά του, προχοει καποια πασο-
μίς ἡ διοία κάμει λόγον γιὰ τὸ Μαστρογιάνη καὶ τὰ
καπελία του.

— κ. Αδαμ. Παπαγιάννην, Βέλον, Τάκην Κα-
νόρθου, Ναύπλιον, Καύσταν Μαρκίν, Κέρκυραν. Ιτη-
τήσατε ἐπιστολήν μας εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. — κ. Κάκον
Σταϊρού Σάκην υπομονεύει δι’ εὑμενες κρίσεις. — κ.
Ι. Σ. έντασθι. Η εὐτέλεια μας, δὲν ἔπιτρεψῃ τὴν δη-
μοτεύσιν εἰς προσεγγίες φύλλων.

— κ. Καμπιώτην, Πρεσπών Πρωτιδικόν, Καζα-
μαρα. Συνέρχουν έλλειπη, Εύγερτοπούσαν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Ηεριεύμενα τοῦ θεού τεύχους τῆς «Κριτικῆς»:
·Ανδρ. Ανδρεάδον Τεσσαρίκοντα ἐτη θεατρον, Στερ.
Ραφῆ Οι Πάτριοι καὶ τὰ Πάτρια, Κ. Παλαμᾶ Τὸ τέ-
λος ἡρχινισμένης ὑμιλίας, Γ. Λαχπελέτης Ἀνοικτή
ἐπιστολή διὰ τὸ Ψδεῖον, καὶ ἀνοικτή ἐπιστολή διὰ τὸ
Β. Μέτρον τῶν κ. π. Π. Γιαννοπούλου, Θ. Θωμοπούλου,
Σ. Ραμᾶ, Α. Περδικᾶς καὶ Χρηστοθεατῆς, Η. «Κρι-
τική» ἀναγγέλλει διὰ τὸ Τοντεύχος ἐνα γράμμα τοῦ Τελ-
εστόη περὶ Βουδισμοῦ, ἔρθρον τοῦ κ. Νικήνα περὶ τοῦ
ποιητοῦ Γουάπτη, ἀνοικτή ἐπιστολή τοῦ κ. Γ. Αξιώτη
περὶ τοῦ Ψδεῖον καὶ τὸν Φιλολογικὸν περούσπ